RUPERTUS TUITIENSIS
Österreich, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 27r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26344
Copyright: Admont, Benediktinerstift

tendisset nunquam duxisset ē ira dñm meū. nos ex
fornicatione ñ sum natī. Fornicata ē ēppe tha
mar nurus iude cū eude socero suo. & ē cepit sa
res & zara. de qb; tota trib; iuda ppagata ē. Item
qq; de q fuer omis familie sacerdotales atq; le
uitice. de lia q pfraude sub ītroducta fuit ia
cob cū ille prachel seruiere pgenī ē. Et rite
ē sideres solu duo ioseph & beniamin de legitima
coniuge pereati s. Vnde & idē pat iacob ad de
ē filios suos. nos sentis aut qd duos filios genue
rit m uxor mea. Egressus ē & dixisti. ūus bestia
deuorauit eū. & huc usq; ñ cōparuit. Si uidetis &
istū beniamin & aliqd ei mala ē ingerit. deducetis
canos meos cū dolore ad inferos. Sola q rachel
uxorē legitima ītelligi uolunt. ubi dicit hēc. & sic
fuit. qa uidelicet sex filii de sub ītroducta lia. & iii.
de ancillis natī s. & sic ia dictū ē. p sola rachel sibi
desponsata ille seruiuit. Quid dicā de patre abra
hā. Genere chaldeus extitit ceteris hominib; simi
lis. Hēc dicens nequaqm gentē tuā siue istinci
generis serie uolo haberi ignobilē. ē stat eū illā fu
isse ualde nobilē. si hoc ītendo ut scias qa nobilitas
ei ñ fuit secdm carnē. si fuit secdm fidē. Ex Pliett

Lib. ii. Incip liberiii. xpian? ix.

De recenti disputationis mē bre
uiculo satis demonstratū ēē ar
bitror: qd carnalia legis sacri
ficia ñ iussa si pmissa. ñ postula
ta fuere. si ab hominib; ultro il
lata. Vnde ne ad huc dubites. re
cole qs prim fuerit lator sacrificiorū no
di. & iu de utrū missō scriptura testis lua
uit animo. Iude v. s.